

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa Fundacji "Z." w B.
przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W. [...] Oddziałowi
Wojewódzkiemu w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym 8 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 30 czerwca 2022 r., I ACa 735/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od Narodowego Funduszu Zdrowia w W. [...] Oddziału Wojewódzkiego w B. na rzecz Fundacji "Z." w B. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Narodowy Fundusz Zdrowia w W. [...] Oddział Wojewódzki w B. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 czerwca 2022 r., zaskarżając ten wyrok w zakresie oddalenia apelacji pozwanego, wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wobec dokonania przez Sąd drugiej instancji nieprawidłowej wykładni art. 361 § 2 k.c. i uznania, że dopuszczalne jest dopatrywanie się wysokiego prawdopodobieństwa utraty zysku przez poszkodowanego na podstawie okoliczności niemających adekwatnego związku ze szkodą.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (postanowienia SN z 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01, i z 17 października 2001 r., I PKN 157/01). Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie SN z 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09). Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi (postanowienie SN z 7 maja 2010 r., V CSK 459/09).

Po pierwsze, skarżący w ogóle nie przedstawił wyводу, na czym polega wadliwa wykładnia art. 361 § 2 k.c., a także, w jaki sposób wskazywane przez

niego uchybienie miałoby się przekładać na wynik sprawy. Uzasadnienie wniosku ogranicza się w tym zakresie do dwóch ogólnikowych zdań (k. 4 skargi kasacyjnej), których analiza skłania dodatkowo do wniosku, że skarżący podważa raczej zastosowanie tego przepisu, a nie jego wykładnię.

Po drugie, wykazanie szkody w postaci *lucrum cessans* z natury rzeczy ma charakter hipotetyczny. Nie sprzeciwia się to przyjęciu, że szkoda rzeczywiście powstała, jeżeli zostanie udowodnione tak duże prawdopodobieństwo osiągnięcia korzyści majątkowej przez poszkodowanego, że rozsądnie rzecz oceniając można stwierdzić, iż poszkodowany na pewno uzyskałby korzyść, gdyby nie wystąpiło zdarzenie, w związku z którym ten skutek był niemożliwy (zob. wyroki SN: z 3 października 1979 r., II CR 304/79; z 28 kwietnia 2004 r., III CK 495/02; z 27 listopada 2002 r., I CKN 1215/00; z 19 czerwca 2008 r. V CSK 19/08). Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 18 października 2000 r., V CKN 111/00, ustawodawca nie wskazał bliższych kryteriów budowaniu hipotez w tym zakresie, pozostawiając je wiedzy i doświadczeniu życiowemu składu orzekającego, stosowanym odpowiednio do okoliczności sprawy. Stosowanie art. 361 § 2 k.c. na tej płaszczyźnie wymaga zatem przeprowadzenia złożonej analizy faktycznej i prawnej. Nie sposób więc przyjąć, że naruszenie tego przepisu w sposób wskazany w skardze kasacyjnej może prowadzić do wniosku o jej oczywistej zasadności.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a stosownie do art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

